

РЕШЕНИЕ

№ 10624

гр. София, 03.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 01.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6230** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 44, ал. 8 от Закона за чужденците в Република България.

С жалба, вх. № 21040/21.06.2024 г. адвокат С. М., като пълномощник на Х. М. А. – гражданин на Сирийска арабска република е оспорил от негово име ЗАПОВЕД № 5364з-2160/04.06.2024 г. на директора на Дирекция „Миграция“ - МВР, с която, на основание чл. 44, ал. 8, изр. второ от Закона за чужденците в РБ е продължен срокът на принудително настаняване на чужденеца в СДВНЧ с 6 (шест) месеца, считано от 04.06.2024 г. „до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо него принудителна административна мярка, но не по – късно от 06.12.2024 г.“.

Жалбоподателят не се явява. Представяван е от упълномощения адвокат Г. В., който: поддържа жалбата, с която се твърди материална незаконосъобразност на заповедта; не ангажира нови доказателства, различни от тези, съставляващи административната преписка, които не оспорва.

Ответникът, чрез упълномощен юрисконсулт: оспорва жалбата, с доводи за правилност и законосъобразност на заповедта; претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ - ГРАД приема по същество следното.

В административната преписка са налице данни за това, че: по отношение Х. М. А. – гражданин на Сирия, със Заповед № 5382-з-1354/08.09.2023 г., издадена от началник Сектор „Миграция“, при Областна дирекция на МВР – Бургас е постановена ПАМ

„връщане в страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна; за обезпечаване изпълнението на тази заповед, със Заповед № 5364з-6549/05.12.2023 г. директорът на Дирекция „Миграция“ - МВР настанил чужденеца в СДВНЧ – София, на 05.12.2023 г.; преди тази дата, от 08.09.2023 г., до 19.10.2023 г. (42 дни) чужденецът е пребивавал в СДВНЧ – Любимец, откъдето е освободен след подадена молба за международна закрила, вх. № В-13-1081/19.10.2023 г.; с писмено становище, изискано на основание чл. 58, ал. 10 ЗУБ от страна на ДА „Национална сигурност“ е заявено, че лицето представлява заплаха за националната сигурност; с молба от 23.10.2023 г. чужденецът е заявил желание производството пред ДАБ да бъде прекратено; това е сторено с Решение № 16998/08.11.2023 г. на интервюиращ орган от ДАБ; за времето от 19.10.2023 г. до прекратяване на производството пред ДАБ (21 дни) чужденецът е бил настанен в помещение от затворен тип.

С оспорваната и предмет на настоящото дело Заповед № 5364з-2160/04.06.2024 г. директорът на Дирекция „Миграция“ - МВР е продължил срока на настаняване, считано от 06.06.2024 г., не по – късно от 06.12.2024 г., т.е. – с не повече от шест месеца, като се позовал на Предложение, рег. № 5364р-14194/04.06.2024 г. (л. 15) от началника на Отдел „ПНМ“ в Дирекция „Миграция“.

Съдът преценява жалбата като процесуално допустима за разглеждане, но неоснователна.

Настаняването на Х. М. А. в СДВНЧ е последица от наложената по отношение на него ПАМ, на основание чл. 39а, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ. Установено е и не се оспорват от страна на жалбоподателя изложените в Предложение, рег. № 5364р-14194/04.06.2024 г. Твърдения, че той: не притежава лични документи; отказва да съдейства за снабдяването с такива, както и за установяване на самоличността си; отказва и да се завърне доброволно в страната на произход.

Хипотезите, очертани в ал. 6 на чл. 44 ЗЧРБ, за принудително настаняване в СДВНЧ, в случай, че не е възможно ефективно прилагане на други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, са идентични с тези по чл. 15, § 1 от Директива 2008/115/ЕО: когато е налице опасност от укриване, или когато засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането. Според ал. 8, изр. трето на чл. 44 ЗЧРБ директорът на Дирекция „Миграция“ - МВР е оправомощен да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок, не по-дълъг от допълнителни 12 месеца, по изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешенния срок на принудителното настаняване по ал. 6. Съдът приема, че към 06.06.2024 г., считано от 05.12.2023 г., когато е бил настанен със Заповед № 5364з-6549/05.12.2023 г. на директора на Дирекция „Миграция“ – МВР чужденецът е пребивавал в СДВНЧ, при Дирекция „Миграция“ общо 185 дни (шест месеца и пет дни), на основание наложените ПАМ. Към този срок следва да бъде прибавено и времето от 08.09.2023 г., до 19.10.2023 г. (42 дни), когато чужденецът е пребивавал в СДВНЧ – Любимец, както и 22 дни – времето, през което е пребивавал в помещение от затворен тип на ДАБ. Така общият срок, през който Х. М. А. е настанен принудително, е 249 дни или 8 месеца и 09 дни. Максимално допустимият срок, съгласно чл. 44, ал. 8, изр. първо и изр. трето ЗЧРБ е осемнадесет месеца. Изложените по – горе, неопровергани от жалбоподателя факти и доказателствата, представени от страна на ответника установяват, че: чужденецът

отказва да се завърне доброволно в страната на произход, а предвид обстоятелството, че (според становището на ДА „НС“) представлява заплаха за националната сигурност, не разполага с парични средства и с документи, удостоверяващи самоличността му. Това предполага наличието на реална опасност да се укрие, с оглед на което не са на лице основанията по чл. 44, ал. 5, т. 1, т. 2 и т. 3 ЗЧРБ за налагане на други обезпечителни мерки. Съдът приема, че все още съществува разумна възможност да бъде организирано изпълнението на ПАМ, наложена със Заповед № 5382-з-1354/08.09.2023 г., издадена от началник Сектор „Миграция“, при Областна дирекция на МВР – Бургас.

Горните данни налагат извода за наличие на очертаните в ал. 8, изр. трето на чл. 44 ЗЧРБ материалноправни основания, директорът на Дирекция „Миграция“ да продължи принудителното настаняване в СДВНЧ, в рамките на максимално допустимия срок от 18 месеца.

В заключение, оспорената Заповед № 5364з-2160/04.06.2024 г. е: постановена от компетентен административен орган; съответства на изискванията за форма и е съобразена с коментиранията по – горе материалноправни условия за продължаване принудителното настаняване на Х. М. А. – гражданин на Сирия в СДВНЧ, при Дирекция „Миграция“ - МВР. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне, а това обуславя основателност на претенцията за ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съдът, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ го определя в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 44, ал. 8, вр. чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 ЗЧРБ, Административен съд София - град, 14^{ти} състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба, вх. № 21040/21.06.2024 г. от името на Х. М. А. – гражданин на Сирийска арабска република, против ЗАПОВЕД № 5364з-2160/04.06.2024 г. на директора на Дирекция „Миграция“- МВР.

ОСЪЖДА Х. М. А. - гражданин на Сирийска арабска република, [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН] да заплати на Министерство на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: